

387

D E K R E T

z dnia 22 października 1947 r.

o unormowaniu stosunku pracy pracowników publicznych przebywających za granicą.

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Z mocy samego prawa uznaje się stosunek pracy pracowników publicznych przebywających za granicą w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego za rozwiązany, a ich prawa narbyte z tytułu poprzedniej służby za wygasłe.

2. Wygaśnięcie praw z tytułu poprzedniej służby obejmuje co do żołnierzy zawodowych również utratę stopni wojskowych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie stosują się do:

- a) pracowników, którzy powrócą do kraju i najdalej w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego zgłoszą się do pracy;
- b) pracowników przebywających za granicą z tytułu swych obowiązków służbowych lub w czasie udzielonego im urlopu.

4. Uwzględniając warunki repatriacji z poszczególnych obszarów, Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń przedłużyć termin określony w pkt a) ustępu poprzedzającego.

Art. 2. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie może właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu za zgodą Prezesa Rady Ministrów przywrócić pracownikowi publicznemu, a w razie jego śmierci — pozostałej po nim żonie i dzieciom, utracone prawa.

Art. 3. Za pracowników publicznych w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się pracowników wszelkiego rodzaju władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i publicznych, bez względu na charakter stosunku pracy i przepisów prawnych lub umownych regulujących ten stosunek.

Art. 4. Przepisy dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 139) stosuje się odpowiednio do pracowników wymienionych w art. 1 ust. 3 pkt a) dekretu niniejszego, o ile podpadają pod zakres działania dekretu z dnia 14 maja 1946 r. (art. 1 ust. 1), z tym, że do funkcjonariuszów

tych nie stosuje się art. 3 ust. 2 powołanego dekrety.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. *Stanisław Leszczycki*

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziemi Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Oświaty:
w z. *Eugenia Kossowska*

Minister Przemysłu i Handlu:
Hilary Minc

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kocioł

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
w z. *Tadeusz Kochanowicz*

Minister Kultury i Sztuki:
w z. *Leon Kruczkowski*

Minister Żeglugi:
Adam Rapacki

Minister Leśnictwa:
Bolesław Podedworny

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Poczty i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Zdrowia:
w z. *Bogusław Kozusznik*

Minister Odbudowy:
Michał Kaźorowski

Minister Apropowizacji:
Włodzimierz Lechowicz